

Földes Gyula Édesanyjával

Ez én vagyok anyámmal a Palatinus strandon. A kép 1936-37 körül készülhetett. Anyám gyakran vitt minket a bátyámmal strandra, de volt, hogy csak engem vitt. Az anyám, akire a nevelés egyébként is hárult, szigorú volt, pofonokat is adott. Példának okáért a következőért. 1937-ben lehetett, hogy Szálasi és a nyilas párt [lásd: nyilaskeresztes párt] megnyert egy választást [lásd: 1939-es parlamenti választások Magyarországon], és a körúton felvonulást rendeztek a nyilasok. Ez feltehetően nekünk nagyon tetszett, s a belső folyosón, ami a lakáson belül volt, a Bandival mi azt játszottuk, hogy 'Kitartás, éljen Szálasi!' Az anyám meg éppen rendelt, és azt mondta a betegnek: bocsánat, de maradjon itt. Nyilván betette neki a nyálszívót, ő meg kijött, és kaptunk egy-egy hatalmas nagy pofont azzal, hogy ne ordítozzatok. A szüleim 1934-ben költöztek egy nagyobb lakásba velünk. A lakás ötszobás volt, benne az anyámnak a fogorvosi rendelőjével meg váróval, két előszobával. A rendelői praxis Földesné dr. Altman Júlia néven ment. A háztulajdonos egy bizonyos Sugár úr volt, agglegény. Nem volt szimpatikus ember. Volt egy randa kiskutyája, amit egy barátommal mindig üldözőbe vettünk csak azért, hogy a kutyát is bosszantsuk meg a Sugár urat is. A házmesterrel, a Sárkány bácsival mindig csinálták a cirkuszt, hogy csend legyen, ne rendetlenkedjünk. Lift ugyan volt a házban, de jobb szerettünk lefele szaladni.